

Cuvântul lui Dumnezeu către poporul creștin

Cobor pentru o clipă în grădină. În carte cobor, nu în grădină. În grădină cobor mereu, stau mereu și Îmi las mereu voia Mea din cer peste grădină, dar azi cobor în carte, tată. Cobor și binecuvintez prin cuvânt rostit petecuțul de pământ pe care l-am răscumpărat ca să am pentru poporul Meu, ca să-l adun când și când pe poporul Meu aproape de ieslea Mea de coborâre a cuvântului, de naștere a cuvântului.

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, binecuvântat să fie petecuțul de grădină răscumpărat de la om, și vom pune pe el un mărgăritar, un cuvânt de zidire care se va zidi ca în cer, ca să fie grădină a poporului Meu Israel. Eu, Domnul, am rostit cuvânt că în jurul acestui munte ceresc, coborât prin cuvânt în cetatea Mea de coborâre, în jurul lui se va arăta un șirag de mărgăritare cerești, un șirag de cuvinte care se vor zidi pe pământ pentru facerea în faptă a lucrării cuvântului lui Dumnezeu. Nu vă îngrijorați voi. Nu va fi greu. Se va lucra ca în cer. Numai tu, poporul Meu, să fii, tată, pregătit, că te-am făcut popor de fii și te-am învățat să porți hăinuță cerească, fiule Israele, căci așa cum a avut Avraam soli cerești cu el la masă, așa vin Eu, Israele, vin cu cerul la tine, și nu Mă fă, tată, să Mă întorc în cer cu lacrimi.

O, Israele, pace ție, tată! Pace ție, măi copilul Meu, că tu trebuia să fii lucrat numai din pace după câtă pace ți-am hărăzit Eu ție.

Îmi iau copilașii cei mai mici și Mă duc cu ei într-o cetate ca să lucrez pace peste ea. Mergem o clipă în cetatea Căprioru să vedem dacă mai încape pacea Mea pentru ca să fie lucrată. Să vedem dacă mai încape în ea sfială sfântă, cinstire duhovnicească, bună viețuire și iubire între cei ce se adună la masa cuvântului Meu, din zi de odihnă în zi de odihnă.

O, poporul Meu, nimeni dintre sfinți n-a avut ce ai tu azi de la Dumnezeu. O, și ce rece ești tu, Israele! Ești rece, tată, și de aceea nu ești tu cald, de aceea, pentru că ești rece, și te-ai învățat așa și nu mai tragi la căldură. E mult timp de când mănânci tu la masa Mea, poporul Meu, și mereu ți-am spus să nu te mai ascunzi de Mine și de solii Mei în mijlocul tău, și te-am învățat să-I mulțumești lui Dumnezeu când El îți muștră păcatul și neorânduiala și să te apropii de căldura Mea când dau să te dezgheț și să te încălduresc.

Te-am învățat, popor iubit, să nu ieși, tată, din stână. Unde sunt cei ce s-au jucat de-a ieșitul pe drumurile lui Gog? Iată, aceștia nu mai vin, și s-au făcut defăimători, și s-au făcut stâlp de sare, și s-au făcut sloi de gheață, că n-au mai vrut să asculte de cuvântul Meu, și mai bine au lepădat cuvântul Meu decât drumul spre rătăcire. Israele, Israele, fiule risipitor, de ce te-ai dus să te cheltuiești cu lumea care-și cheltuiește viața și sufletul și trupul și timpul și mântuirea? Iată, și creștinul dă să se piardă pentru mâncare, pentru poftă, și se prinde iar în robia păcatului. O, Israele care ai plecat! Când te-am strigat Eu, tată, erai pe drumurile lumii, pe drumurile Sodomei și ale Gomorei; erai mânjit și erai pe față murdar, și te-am strigat să vii și te-am curățit Eu ca să stai cu Mine, și tu iar ai plecat și iar te-ai omorât. Se omoară creștinul singur, și nu mai e creștinul aproapele Meu. Se duce și se apropie de lume și nu mai e aproapele Meu, căci aproapele Meu este cel ce face voia lui Dumnezeu.

Israele, Israele, ți-am spus, tată, că vin valuri de pieire peste lume, pentru că lumea e făcută din fiii pierzării. Iată, picur ploaie peste tine, Israele. Cuvântul Meu picură peste Israel cum picură ploaia peste pământ. Duhul Meu plutește deasupra ta, Israele, și diavolul, tată, vine să-ți fure ce-ți dau; îți fură și te lasă sărac și te face hoinar și te face fiu risipitor.

Poporul Meu, un picuț mai înainte de serbarea ta cu Mine cea de patruzeci de ani când Eu ți-am dat trăistuță cu semințe să mănânci și să crești și să te îngrași în cele cerești, un picuț mai din

timp am rostit cuvânt și am spus așa: «*Vai de cel ce moare mai înainte de deschiderea cărții!*». Și acum ce să spun de cel ce dă să moară cu viața pe masă, cu viața în casă, de cel ce dă să moară după deschiderea cărții? Acela se face iad, acela se dezbracă și umblă gol și se pregătește pentru ziua sfâșierii.

Israele, Israele, rămâi, tată, în ascultare de Dumnezeu, că iată cum vin. Vin să te strâng la piept, și tu să Mă simți cine sunt și ce sunt. Vin să te învăț să Mă iubești și să Mă strângi și tu la pieptul tău, și să nu te faci desfrânat, poporul Meu. Să nu strângi, tată, nimic la pieptul tău în afară de Mine. Ține-te îmbrățișat cu Dumnezeu. Țineți-vă îmbrățișați unii pe alții în iubire. Israele, nu te strivi frate pe frate cu ne iubirea; nu fă, tată, lucrare de ne iubire. Eu nu zic să nu faci lucrare de ură, și zic ție să nu faci lucrare de ne iubire între frate și frate. Ți-am spus, și nu demult am spus așa: «*Vai ție, Israele, dacă vei mai căuta să auzi sau să știi sau să vezi ce pățește lumea!*», și acest cuvânt era să nu mai umbli prin lume, tată, să nu mai iei din lume să aduci în casa ta, să aduci în poporul Meu. În poporul Meu să aduci numai cuvântul Meu, și să-l rumegi, tată, după ce îl aduci, iar înăuntrul creștinului să și-l rumege fiecare după voință. Iar Scriptura așa spune: «*Pe cel fără de orânduială să-l însemnați și să nu mai aveți nici o treabă cu el, ca să-i fie rușine, dar să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l povățuiți ca pe un frate*». Măi Israele, dacă așa s-ar lucra în tine, tată, Eu gata aș fi, aș veni, dar tu Îmi încurci venirea, că tu vrei să judeci tu mai înainte de venirea Mea. Nu așa, tată. Fă cum zice Scriptura, nu cum zici tu, că tu nu te aduni ca să judeci când te aduni, ci te aduni ca să mănânci. Cine se adună la masă, se adună ca să mănânce, și ia bine aminte la acest cuvânt, poporul Meu, că dacă l-am spus, spus rămâne, și el își va cere dreptatea sa în ziua sa, căci fiecare cuvânt rostit își are ziua sa de împlinire și de glorie.

Am binecuvântat petecuțul de pământ prin care Îmi lărgesc încă lucrul și așternutul Meu cu poporul Meu. Să am unde Mă aciuia când pun masă ție, Israele, când vii la izvor, tată, că iată, setea îți crește, și dorul te mișcă, și dragostea te desăvârșește, poporul Meu. Israele tată, îți doresc dragoste de Dumnezeu, îți doresc dor și îmbrățișare cu Dumnezeu. De aceea fac faptă din cele dorite de Mine peste tine, și îți fac, tată, grădini de întâlnire și de sărbătoare pentru tine. Roagă-te să pot împlini peste tine cele ce-ți doresc, căci într-o zi te voi chema aproape, și tu vei pleca pe jos în ziua aceea, și când vei ajunge, vei intra în odihna Mea, în cetatea Mea, și vei locui în locaș de Ierusalim nou, după cum Eu îți voi găti, Eu și cu tine alături, Israele. Și vor veni neamurile să vadă mlădița cea nouă și altoiul ei, dar deschide-ți auzul bine, că iată ce-ți spun: nu vei veni bolnav, nu vei veni șchiop, nu vei veni slăbănog în cetate. Voi face o cetate cerească pe pământ, și cetatea va fi lucrată din fii, nu din piatră, nu din cărămidă, nu din lemn așa cum face omul bisericii din lume, care-și zidește turn de piatră și zice că este biserică. Biserică înseamnă fii, asta înseamnă piatră de biserică, și vei fi casă Mie, poporul Meu, și Eu îți voi fi ție casă, și Eu îți voi face ție casă. Vom face și noi casă, dar mai întâi facem împărăție de cer, și după aceea vom lucra și din piatră, căci piatra este a lui Dumnezeu, și Domnul o sfințește prin împărăție cerească de piatră neclătinată între cer și pământ.

Iată cum se împlinesc cele rostite de Mine prin cuvânt, căci cei ce au bani fac turn de piatră alături de piatra Mea cea nouă de nou Ierusalim. Fac împărăție pământescă cei ce au bani. Mai face omul încă o dată un turn ca turnul Babel (*Centrul Internațional Ecumenic – Vulcana Băi, n.r.*), și se va da în el drept Dumnezeu. Omul cu bani a luat o cărămidă cunoscută, a cumpărat-o cu bani, și lângă ea zidește cărămizi necunoscute, și iată, se folosește omul de numele lui Dumnezeu, de cărămida cea cunoscută că ar fi a lui Dumnezeu, și se va da omul drept Dumnezeu. Dar Eu am aici izvor din cer, și omul care va veni va fugi de lângă turnul omenesc și va da să guste din izvor și va face omul alegerea, iar tu, poporul Meu, vei fi lumină și te va alege omul de cărare spre Dumnezeu; numai tu să fii pregătit și așezat înaintea Mea. Voi face din tine călăuză, și îți voi da cuvântul nădejdiei vieții veșnice, ca să-l dai omului cel pământesc, căci turnul ce îl face omul va avea izvor de băuturi îmbătătoare și de mâncăruri păgânești, dar la tine va

sticli izvorul vieții veșnice, izvorul nădejdi și mâncarea cuvântului lui Dumnezeu, care este ruptă din cele cinci pâini și doi pești, înmulțite prin cuvânt.

Se binecuvintează sărbătoarea de punere a troiței de nou Ierusalim în grădina cea dată vouă de Domnul Dumnezeu vostru, căci pământul va fi răscumpărat de Dumnezeu. Se binecuvintează vremea cea bună pentru ziua serbării însemnării grădinii adăugate la trupul pământului cel nou. Se binecuvintează poporul Meu care va veni să ia din serbare, să ia Duh Sfânt, și bucurie să ia. Se binecuvintează și se sfințește crucea cea de la intrarea în grădină, în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Amin. Și va fi scris pe piatra aceea: Fundația Sfânta Virginia, Cetatea Noul Ierusalim, și poporul Meu se va zidi pe această piatră vie, și va fi viu poporul Meu și bun pentru zidire. Ferice ție, fiule care vei fi bun pentru zidire. Învață, Israele, zidăria, că fiii lumii învață dărâmarea. Învață, poporul Meu, stingerea focului, căci fiii lumii învață lecția arderii lumii. Smulge focul de pe tine și din ograda ta, căci foc înseamnă tot ceea ce este trecut prin foc, și care arde când ia foc. Fă-te sănătos, poporul Meu, fă-te, tată, sănătos și ieși din foc, ieși din mijlocul focului, căci omul a vândut foc pe bani, și tu ai cumpărat și ai stat învelit cu foc și n-ai vrut să Mă crezi, că mereu ți-am spus și n-ai crezut. Vezi tu, Israele, ce înseamnă să ai Duh Sfânt peste tine? Poate că tu n-ai crezut când Eu ți-am spus că cobor peste tine Duh Sfânt și că te învăluiesc în Duhul Sfânt. Până acum n-ai avut, dar acum ai, că dacă nu aveai, nu puteai nici acum împlini lucrarea Mea. Vezi ce înseamnă Duh Sfânt în tine? Cu El poți să dai răul de la tine; cu El poți să arunci focul; cu El poți să arunci păcatul; cu Duhul Sfânt, poporul Meu. Așa ți-am spus: *«Israele, ia, tată, pe tine cămașa Duhului Sfânt și pune-ți peste ea cingătoare, ca să nu ți-o ia vântul»*. Și iată, nu ți-o ia, căci vântul a venit de la Mine, a venit să sufle pleava de la tine, a venit să sufle focul de la tine, a venit să sufle păcatul de pe tine și tina de pe tine, și nu ți-a luat vântul cămașa, și o ai pe tine. Cu ea suflă și tu, și cu ea poți să faci ce-ți cer Eu pentru viața ta, pentru scăparea ta.

Să nu cruți, fiule, nici un fir de foc. Să nu mai pitești prin vreun colț ca să oprești. Scoate-l afară, că e foc, tată, e foc trecut prin foc, că Eu spuneam să nu mai porți foc, și creștinele își făceau rochii înflorate de mătase, și își făceau marama înflorate și așternuturi păgânești în paturile lor. Dar vom face căsuțe albe și curate și necolorate și vom respira în ele aerul Duhului Sfânt și vom scăpa de vină, căci toate cele dureroase vor fi atunci uitare și osândite la uitare. Amin.

Îi trebuia creștinului hambare și tronuri? Nu, tată, nu-i trebuia. Creștinului îi trebuia pe Dumnezeu și pe Duhul Sfânt, iar toate celelalte se cereau numai pentru trebuința cea firească. Ceea ce a avut creștinul până acum a fost nu cele după firea creștină, și s-a asemănat creștinul cu lumea cea păgână la port și la stat și la avut. Dar acum fă-ți aripi, Israele, că asta înseamnă să ai tu aripioare. Îți erau mici și rupte aripioarele și nu puteai zbura din loc în loc după Dumnezeu tău. Aveai, tată, animale, păsări, avere, așternuturi plăcute ție, aveai împodobituri, aveai zorzoane în casă și afară și pe gard și pe tine, și toate îți înăbușeau zborul și îți răpeau timpul, și munceai la lume ca să-ți dea lumea bani și să te ajustezi și tu în rând cu lumea, și Eu te-am tot așteptat să-ți piară pofta ta și să iei pofta Mea în pânțele inimii tale și să faci voia Mea, Israele, că dacă ai făcut copii, iată, acum plângi și spui ca Scriptura care zice: *«Fericiți cei ce n-au purtat copii în brațe»*, căci copiii sunt rod al păcatului tău și sunt robi ai acelorași păcate ale lumii, și te doare și pe tine și pe Mine de rodul tău. Lasă, tată, să te doară, că durerea a mai rămas să te salveze, căci bucuria cu Mine n-ai mâncat-o cu folos la vremea ei. Acum fă-te mic în mâna Mea, ca să te pot plămădi om nou, după măsura cerului, după măsura îngerului, nu după măsura omului; să te fac om înaripat cu Duhul Sfânt, purtat în corabia salvării.

Acum te las hrănit cu cuvânt. Pace ție! Israele, pace ție, tată! Te voi strânge din zi în zi mai mult la pieptul Meu, la pieptul ieslei Mele, dar să nu te lași greu pe pieptul Meu, tată. Să nu fii greu, să nu te lași greu, căci pieptul grădinii Mele este din trup. Fii atent ce-ți spun, și să înțelegi ce-ți spun. Pieptul Meu este trup în grădină. Să stai alipit și nu deasupra. Să nu stai pe el. Să stai

doar alipit, și să stai ca Ioan, cel alipit de pieptul Meu, și să ajuți pe Domnul, ca Ioan, fiule de azi.

Binecuvântată să fie întâlnirea cu care vin la voi să pecetluim grădina care va prinde acum trup nou. Rugați-vă la Mine să aduc soare și cald, să aduc bucurie de sărbătoare, căci prin post și rugăciune voi face minuni cu tine, poporul Meu, fiindcă așa ți-am făgăduit. Amin, amin, amin.

09/22-10-1995